

Karel Kameleon

Niemand nodigt Karel Kameleon ooit uit op verjaardagsfeestjes. Ze zien Karel gewoonweg niet staan. Je kunt niet eens verstoppertje spelen met hem – hij is altijd al verstopt! Hij is een valsspeler, vinden de Woodydieren.

Walt Wijze Uil vindt het genoeg geweest. 'Karel altijd links laten liggen? Hebben jullie geen hart?'

Een paar dieren staren verlegen naar de grond.

'De eerstvolgende die jarig is, nodigt Karel uit, hoor je me?' Iedereen kijkt naar Oskar Olifant.

'Dat gaat niet,' roept die uit. 'Op een stoer feestje horen geen muurbloempjes.'

'Spuit je mond maar schoon, Oskar! Wie zegt er dat Karel een doetje is?'

'Karel is saai. Kun je net zo goed een boom uitnodigen als je feest in het bos is. Of een lantaarnpaal als je in je straat feest.' Hij gniffelt om zijn eigen grapjes.

'Geef hem een kans, meer vraag ik niet.'

Niemand durft Walt Wijze Uil tegen te spreken, dus de volgende zaterdag vertrekt Karel met zijn cadeautje naar de tuin van Oskar Olifant. Hij weet niet precies wat je allemaal doet op een verjaardagsfeestje, maar het wordt vast leuk, denkt Karel.

Raf Giraf, Timo Tijger en Ramsey Wasbeer zijn er al en Gigi Gorilla draait plaatjes. En de lieveheersbeestjes van bakkerij Pimpampoer bakten een metershoge taart in alle kleuren van de regenboog.

'Gelukkige verjaardag,' zegt Karel tegen Oskar, die meteen het papier losscheurt met zijn slurf. In het pakje zit een gouden trompet.

'Kun je toeteren door je neus én je mond,' zegt Karel.

'Haha, dankjewel,' zegt Oskar en hij denkt bij zichzelf: grappig cadeau voor een lantaarnpaal. Hij ziet er trouwens wel gaaf uit met zijn geelgroene schubben en die paarse stippen...

Pim, Pam en Poen brengen de metershoge taart naar de tafel. Een zotte taart, had Oskar besteld, en een zotte taart is het geworden. Zijn slurf begint er vreselijk van te kriebelen. 'Aa...'

'aaaa...'

Aanvallen! wil hij zeggen, maar in de plaats komt er: '... aaaatsjie!'

Klodders roze slagroom spatten uiteen op Karels geelgroene huid. Het blijft even stil. Dan hoort Oskar Karel giechelen. Met zijn extreem lange tong neemt hij een lik van de chocolademousse en veegt dat dan – floep – over Oskars grijze kop. 'Hierzo!' lacht hij.

'Waaaat?' zegt Oskar. 'Yo, Karel! Jij bent een echte taartpiraat!'

En dat is het startsein voor alle dieren. Oskar spuit bosbessensaus naar Raf, die meteen vol blauwe vlekken zit en dus maar zelf aanvalt. De stukken vliegen in het rond, Gigi Gorilla zit tot over haar oren in de bananenroom, Timo Tijger ziet eruit als een wandelende cake en ja, ook Karel doet mee. Het regent koekkrumels en chocoladeschilfers. Het hagelt schijfjes aardbei en partjes peer. Het sneeuwt poedersuiker en confettihagelslag.

'Ik wist niet dat feestjes zo leuk waren!' zegt Karel. 'Dat wil ik vaker doen.'

Bakkers Pim, Pam en Poen vinden het zonde van hun werk, maar ach, als de klant maar tevreden is. En dat is hij!

'Wie zijn jullie?' lacht Oskar. 'Ik herken niemand meer op mijn feest!'

Van te gooien krijg je honger, dus likken ze uiteindelijk maar hun veren, vacht en schubben schoon. Heerlijk smaakt die taart! En iedereen zit er weer als zichzelf bij...

Alleen Karel Kameleon niet. Die is paars met groene stippen. En kijk: nu is hij weer oranje met blauwe strepen! Met zo'n gast op je feest heb je geen versiering nodig, denkt Oskar.

'Volgend jaar weer taartpret, piraatje?' zegt Oskar. Maar dan netjes, op een bord met een vorkje erbij?

'Nee hoor,' zegt Karel. 'Gewoon gooien is goed genoeg voor mij.'

'Oehoe!' roept Walt Wijze Uil die net even overvloog om te kijken hoe het ging. 'Gooi jij nog een plaatje op die platenspeler, Gigi? Deze uil kan wel dansen van geluk.'

WOODY